

gua', amb una *-l-* postissa, per influència de *DULCEM*, com sigui que la *-L-* davant consonant, i majorment darrere *o*, *u*, es vocalitza o desapareix, comprovadament, algunes vegades en topònims mossàrabs (*Guadajoz* de *SALSUS* segons Simonet, *Aiau(l)t*, *-ot*, ibèr. *AIALDI*, a la Marina d'Alacant); o més precisament ll. vg. **AQUIDŪCIUM*, d'on l'it. *aquidoccio* explicat per M-Lübke (*REW*₃, 2788a), cf. encara sobreselvà *duč de mulin* 'rec de molí', Pistoia *doccio* 'teula', it. *doccia* 'canut, canó d'aigua' i *DUCICULUS* > cat. ant. *doïll*, oc. ant. *dozilb* 'aixeta de barril', etc. (*REW*, 2786), i el tipus pre-romà **DOKE* del cat. *la deu*, que també podien intervenir-hi.

CAIMARI (Selva, Mall. 10, b-5)

Poble antic i bastant gran, amb molta documentació dels primers segles, per exemple *Rahal Caimarix* en el *Rep.* (f. 3v, Busquets 717), i *Alcheria Caymarix* en Bofarull. *Queymarix* l'any 1241.² Una bona confirmació de la forma amb *-x* com a primitiva ens la dona el llinatge *Caimaris* amb *-s* que ja és antic, i propi de Menorca: JMBover (*Bi. Escr. Bal.*) cita quatre escriptors d'aquest cognom tots ells de Ciutadella, el més antic, Miquel C., nat el 1689.

És, doncs, una denominació que forma part de la nombrosa sèrie dels noms mossàrabs en *-arix*; sinó que, igual que *Moscari*, ha deixat caure la terminació *-ix*. Aquesta mena de noms es presenten com a col·lectius derivats d'un substantiu de divers contingut semàntic; n'hi ha molts que són noms de vegetals: *Llinàritx*, *Favàritx*; *Lauràritx* (Bofarull, *Rep.* 89, *Laurarix*, el segon mal llegit *Lauraries*), en part dissimilat en *Laularix*, l'any 1232;³ *Forlàritx*, metàtesi de *FLORALES*, *Alcheria Cora Forlarix* (Bofarull, *Rep.* 85) ens recorda l'alqueria de *Beni-florulatx*;⁴ *Aclamenàritx* (Bofarull, *Rep.* 88, *Rahal Aclamenarig*, i es retroba en altres documents) de *GRAMINARES* 'camps de gram'. Però també n'hi ha d'altres naturaleses semàntiques. Alguns són d'animals; *Moscari*, *Fartàritx*, que sembla derivat de l'àrab *hardun*, que ha donat *fardatxo* (*vid. DECat*), andalús *Ardales* (*cf.* Bofarull, *Rep.* 84, *Alcheria Ardaarix*). I d'altres són substantius diversos (*vid. Torràlitx/Otrollàritx*, que és com figura en el *Llibre del Rep.*, f. 17r, Busquets 738) *TORCULARES*.

L'origen del radical de *Caimari* és tan obscur com és de clar l'origen

2. Ramon ROSSELLÓ VAQUER, *Inca i Selva en el segle XIII* (Palma 1978), en ciclostil.

3. Mateu ROTGER CAPLLONCH, *Història de Pollensa* (reed. Palma de Mallorca, Imp. Sagrats Cors, 1967-1969), vol. I.

4. Lorenzo LLITERAS I LLITERAS, *Artà en el segle XIII. Estudio y Documentos* (Palma de Mallorca, ed. J. M. P., 1967), p. 53).